

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/48/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008,

kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 87/102/ETY ⁽³⁾ annetaan kulutusluottosopimuksia koskevat yhteisön tason säännöt.
- (2) Komissio esitti vuonna 1995 kertomuksen direktiivin 87/102/ETY täytäntöönpanosta ja kuuli asiaan liittyviä tahoja laajasti. Vuonna 1997 komissio esitti tiivistelmän vuoden 1995 kertomuksen johdosta saaduista lausumista. Vuonna 1996 laadittiin toinen kertomus direktiivin 87/102/ETY täytäntöönpanosta.
- (3) Kertomusten ja kuulemisten perusteella kävi ilmi, että eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välillä on merkittäviä eroja luonnollisille henkilöille myönnettävien luottojen alalla

yleisesti ja kulutusluottojen osalta erityisesti. Analysoitaessa säännöksiä, joilla direktiivi 87/102/ETY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, on käynyt ilmi, että jäsenvaltiot soveltavat kansallisessa oikeudellisessa tai taloudellisessa tilanteessa olevien erojen vuoksi direktiivin 87/102/ETY ohella useita muita kuluttajansuojamekanismeja.

- (4) Näistä kansallisista eroista johtuva tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne aiheuttaa joissain tapauksissa kilpailun vääristymistä yhteisössä toimivien luotonantajien välillä ja synnyttää esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle silloin, kun jäsenvaltiot ovat hyväksyneet erilaisia pakottavia säännöksiä, jotka ovat tiukempia kuin direktiivissä 87/102/ETY säädetyt. Tämä rajoittaa kuluttajien mahdollisuutta hyödyntää suoraan vähitellen kasvavaa rajatylittävien luottojen tarjontaa. Näillä vääristymillä ja rajoituksilla voi puolestaan olla vaikutuksia tavaroiden ja palveluiden kysyntään.
- (5) Viime vuosina kuluttajille tarjottavat ja heidän käyttämänsä luottotyytit ovat huomattavasti kehittyneet. On syntynyt uusia luottovälineitä, ja niiden käyttö kehittyi edelleen. On siksi tarpeen muuttaa nykyisiä säännöksiä ja tarvittaessa laajentaa niiden soveltamisalaa.
- (6) Perustamissopimuksen mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus ja sijoittautumisvapaus taataan. Avoimempien ja tehokkaampien luottomarkkinoiden kehittyminen alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, on erittäin tärkeää, jotta voidaan edistää rajat ylittävän toiminnan kehittämistä.
- (7) Kulutusluottoja koskevien toimivien sisämarkkinoiden syntymisen helpottamiseksi on tarpeen säätää yhdenmukaisesti yhteisön puitteet useilla keskeisillä aloilla. Koska kulutusluottojen markkinat kehittyvät jatkuvasti ja Euroopan kansalaisten liikkuvuus lisääntyy, kulutusluottoja koskevan nykyaikaisen lainsäädännön aikaansaamista edistäisi ennakoiva yhteisön lainsäädäntö, joka mukautuu tuleviin luottomuotoihin ja antaa jäsenvaltioille asianmukaisen joustovaran sen täytäntöönpanossa.

⁽¹⁾ EUVL C 234, 30.9.2003, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 233), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. syyskuuta 2007 (EUVL C 270 E, 13.11.2007, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. tammikuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 7. huhtikuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 42, 12.2.1987, s. 48, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/7/EY (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 17).

- (8) On tärkeää, että markkinat tarjoaisivat riittävän tasoisen kuluttajansuojan kuluttajien luottamuksen varmistamiseksi. Näin luottotarjousten vapaa liikkuvuus pitäisi voida toteuttaa parhaalla mahdollisella tavalla sekä luoton tarjoajien että kysyjien kannalta, ottaen asianmukaisesti huomioon yksittäisten jäsenvaltioiden erityistilanteet.
- (9) Täydellinen yhdenmukaistaminen on tarpeen, jotta varmistetaan, että yhteisön kaikki kuluttajat voivat käyttää hyväkseen etujensa korkeatasoista ja yhtäläistä suojaa ja jotta voidaan luoda aidot sisämarkkinat. Jäsenvaltioille ei tämän vuoksi olisi annettava mahdollisuutta pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä tässä direktiivissä vahvistettujen säännösten lisäksi. Tällaista rajoitusta olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan silloin, kun kyse on tässä direktiivissä yhdenmukaistetuista säännöksistä. Jos tällaisia yhdenmukaistettuja säännöksiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi vapaasti voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallista lainsäädäntöä. Näin ollen jäsenvaltiot voivat esimerkiksi pitää voimassa tai ottaa käyttöön myyjän tai palvelujen toimittajan ja luotonantajan yhteisvastuuta koskevia kansallisia säännöksiä. Toinen esimerkki tästä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta voisi olla tavarankäytön tai palvelun toimittamista koskevan sopimuksen peruuttamista koskevien kansallisten säännösten voimassa pitäminen tai käyttöön ottaminen, jos kuluttaja käyttää oikeuttaan peruuttaa luottosopimus. Jäsenvaltioiden olisi myös sallittava säätää toistaiseksi voimassa olevien luottosopimusten osalta vähimmäisaika, jonka on kuluttava siitä, kun luotonantaja pyytää takaisinmaksua, siihen päivään, jolloin luotto on maksettava takaisin.
- (10) Yhdenmukaistamisen soveltamisala määräytyy tähän direktiiviin sisältyvien määritelmien perusteella. Jäsenvaltioiden velvollisuuden panna tämän direktiivin säännökset täytäntöön olisi näin ollen rajoitettava näiden määritelmien mukaisesti määräytyvään soveltamisalaan. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan olisi rajoitettava tämän direktiivin säännösten soveltamista jäsenvaltioiden toimesta yhteisön lainsäädännön mukaisesti aloihin, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan. Jäsenvaltio voisi näin pitää voimassa tai ottaa käyttöön tämän direktiivin säännöksiä tai sen tiettyjä säännöksiä vastaavaa kansallista lainsäädäntöä, joka koskee muita kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia luottosopimuksia, esimerkiksi luottosopimuksia, jotka koskevat alle 200 euron tai yli 75 000 euron määriä. Lisäksi jäsenvaltiot voisivat soveltaa tämän direktiivin säännöksiä myös liitännäiseen luottoon, jota tämän direktiivin määritelmä liitännäisestä luottosopimuksesta ei koske. Näin ollen liitännäistä luottosopimusta koskevia säännöksiä voitaisiin soveltaa luottosopimuksiin, joita käytetään vain osittain tavaroiden toimittamista tai palveluiden suorittamista koskevien sopimusten rahoittamiseen.
- (11) Jos kyse on sellaisista erityisistä luottosopimuksista, joihin voidaan soveltaa ainoastaan joitakin tämän direktiivin säännöksistä, jäsenvaltioiden ei olisi saatava antaa kansallisia säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön tämän direktiivin muita säännöksiä. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin edelleen oltava mahdollisuus säätää kansallisessa lainsäädännössään tällaisista luottosopimustyypeistä muiden kuin tällä direktiivillä yhdenmukaistettujen seikkojen osalta.
- (12) Palvelujen jatkuva suorittamista tai samantyyppisten tavaroiden toimittamista koskevat sopimukset, joiden mukaan kuluttaja maksaa palvelujen suorittamisesta tai tavaroiden toimittamisesta palvelujen tai tavaroiden toimitamisen ajan maksuerissä, voivat erota huomattavasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista luottosopimuksista sopimuspuolten etujen sekä toimitusehtojen ja suoritusten osalta. Sen vuoksi olisi todettava selkeästi, ettei tällaisia sopimuksia pidetä luottosopimuksina tätä direktiiviä sovellettaessa. Tämäntyyppinen sopimus on esimerkiksi vakuutus sopimus, jossa vakuutusmaksut maksetaan kuukausierinä.
- (13) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava tiettyntyyppisiin luottosopimuksiin, kuten maksua lykkääviin veroituskortteihin, joiden ehtojen mukaisesti luotto on maksettava takaisin kolmen kuukauden kuluessa ja joista maksettavat kulut ovat merkitykseltään vähäisiä.
- (14) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä luottosopimukset, joissa luoton myöntämisen vakuutena on kiinteä omaisuus. Tämä luottotyyppi on hyvin erityisluonteinen. Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä myös luottosopimukset, joilla on tarkoitus rahoittaa maa-alueen tai olemassa olevan tai suunnitellun rakennuksen omistusoikeuden hankkiminen tai säilyttäminen. Luottosopimuksia ei kuitenkaan olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle pelkästään siksi, että niiden tarkoituksena on olemassa olevan rakennuksen kunnostaminen tai sen arvon lisääminen.
- (15) Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan riippumatta siitä, onko luotonantaja luonnollinen vai oikeushenkilö. Tämä direktiivi ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa yhteisön oikeuden mukaisesti kulutusluottojen tarjoaminen ainoastaan oikeushenkilöille tai tietyille oikeushenkilöille.
- (16) Tämän direktiivin tiettyjä säännöksiä olisi sovellettava luonnollisiin ja oikeushenkilöihin (luotonvälittäjiin), jotka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan esittelevät tai tarjoavat maksua vastaan luottosopimuksia kuluttajille, avustavat kuluttajia valmistelemalla luottosopimuksia tai tekevät luottosopimuksia kuluttajien kanssa luotonantajan puolesta. Organisaatioita, jotka sallivat nimensä käytön luottotuotteiden, kuten luottokorttien, myynnin edistämiseksi ja jotka voivat myös suositella kyseisiä tuotteita jäsenilleen, ei olisi pidettävä luotonvälittäjinä tätä direktiiviä sovellettaessa.
- (17) Tällä direktiivillä säännellään ainoastaan eräitä velvoitteita, joita luotonvälittäjillä on kuluttajia kohtaan. Jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi voitava vapaasti pitää voimassa tai ottaa

käyttöön luotonvälittäjiä koskevia muita velvoitteita, mukaan lukien edellytykset, joilla luotonvälittäjä voi periä maksuja kuluttajalta, joka on pyytänyt hänen palvelujaan.

(18) Kuluttajia olisi etenkin tietojen ilmaisemista koskevien luotonantajan velvollisuuksien osalta suojeltava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) mukaisesti. Tässä direktiivissä olisi kuitenkin oltava erityisiä säännöksiä luottosopimuksia koskevasta mainonnasta samoin kuin tietyistä vakiotiedoista, jotka on annettava kuluttajille, jotta nämä voivat erityisesti vertailla eri tarjouksia. Tällaiset tiedot olisi annettava selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi käyttäen edustavaa esimerkkiä. Kuluttajalle olisi ilmoitettava luoton enimmäismäärä, jos luoton kokonaismäärän ilmoittaminen saataville asetettavien varojen kokonaismääränä ei ole mahdollista esimerkiksi sen vuoksi, että kuluttajalla on luottosopimuksen mukaan oikeus vapaasti päättää luoton käyttämisestä sen määrää koskevissa rajoissa. Enimmäismäärä ilmaisisi kuluttajan saataville asetettavan luoton ylärajan. Lisäksi jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava mahdollisuus säätää kansallisessa lainsäädännössään sellaisessa mainonnassa annettavia tietoja koskevista vaatimuksista, jossa ei ole tietoja luoton kustannuksista.

(19) Jotta kuluttaja voi tehdä päätöksensä täysin tietoisena kaikista tosiseikoista, hänen olisi saatava ennen luottosopimuksen tekemistä riittävät tiedot luottoehdoista ja luoton kustannuksista sekä velvollisuuksistaan; kuluttaja voi ottaa nämä tiedot mukaansa harkittaviksi. Jotta paras mahdollinen avoimuus ja tarjousten vertailtavuus voidaan varmistaa, näihin tietoihin olisi sisällyttävä erityisesti luoton todellinen vuosikorko, joka määritellään samalla tavalla kaikkialla yhteisössä. Koska todellinen vuosikorko voidaan tuossa vaiheessa ilmoittaa ainoastaan esimerkin avulla, esimerkin olisi oltava edustava. Sen olisi tämän vuoksi vastattava esimerkiksi tarkasteltavana olevan luottosopimustyyppin mukaisesti myönnettävän luoton keskimääräistä kestoja ja kokonaismäärää tai, tapauksen mukaan, ostettavia tavaroita. Edustavaa esimerkkiä määritettäessä olisi otettava huomioon myös tietyntyyppisten luottosopimusten esiintymistiheys tietyillä markkinoilla. Lainakoron, takaisinmaksuerien maksuvälin ja korkojen pääomittamisen osalta velkojien olisi kyseisenlaisen kulutusluoton osalta käytettävä perinteistä laskentamenetelmäänsä.

(20) Kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten olisi sisällettävä kaikki kustannukset, mukaan luettuina korko, palkkiot, verot, maksut luotonvälittäjille ja kaikenlaiset muut maksut, jotka kuluttajan on maksettava luottosopimuksen yhteydessä, notaarikuluja lukuun ottamatta. Luotonantajan todellista tietoa kustannuksista olisi arvioitava objektiivisesti ottaen huomioon huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimukset.

(21) Luottosopimuksia, joissa lainakorkoa tarkistetaan määräjain luottosopimuksessa mainitussa viitekorossa tapahtuvien muutosten perusteella, ei olisi pidettävä kiinteäkorkeisina luottosopimuksina.

(22) Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, joilla luotonantaja kielletään vaatimasta kuluttajaa luottosopimuksen yhteydessä avaamaan pankkitili tai tekemään jotakin muuta lisäpalvelua koskeva sopimus taikka maksamaan tällaisista pankkitileistä tai muista lisäpalveluista johtuvat kulut tai maksut. Jäsenvaltioissa, joissa tällaiset yhdistetyt tarjoukset ovat sallittuja, kuluttajille olisi tiedotettava ennen luottosopimuksen tekemistä kaikista lisäpalveluista, jotka ovat pakollisia luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin. Näiden lisäpalvelujen kustannukset olisi sisällytettävä luoton kokonaiskustannuksiin tai, jos tällaisten kustannusten määrää ei voida määrittää ennakkoon, kuluttajien olisi ennen sopimuksen tekemistä saatava riittävät tiedot kustannusten olemassaolosta. Luotonantajan on oletettava tuntevan kuluttajalle joko itse tai kolmannen osapuolen puolesta tarjoamansa lisäpalvelujen kustannukset, jollei niiden hinta määrydy kuluttajan erityisominaisuuksien tai -tilanteen perusteella.

(23) Jotta varmistetaan riittävä kuluttajansuojan taso aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa luotonantajille tai luotonvälittäjille, on aiheellista, että ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevia tämän direktiivin vaatimuksia rajoitetaan erityisten luottosopimustyyppien osalta ottaen huomioon tämäntyyppisten sopimusten erityisluonne.

(24) Kuluttajan on saatava kattavat tiedot ennen luottosopimuksen tekemistä riippumatta siitä, onko luoton markkinoinnissa mukana luotonvälittäjä. Ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevia vaatimuksia olisi sen vuoksi yleensä sovellettava myös luotonvälittäjiin. Jos tavaroiden toimittajat ja palveluiden suorittajat toimivat luotonvälittäjinä sivutoimisesti, ei ole kuitenkaan aiheellista rasittaa heitä oikeudellisella velvoitteella antaa tietoja ennen sopimuksen tekoa tämän direktiivin mukaisesti. Tavaroiden toimittajia ja palveluiden suorittajia voidaan pitää sivutoimisina luotonvälittäjinä esimerkiksi silloin, kun toiminta luotonvälittäjänä ei ole heidän elinkeino-, liike- tai ammattitoimintansa päätarkoitus. Tällöinkin saavutetaan riittäväntasoinen kuluttajansuoja, sillä luotonantaja on velvollinen varmistamaan, että kuluttaja saa ennen sopimuksen tekoa täydelliset tiedot joko välittäjältä, jos luotonantaja ja välittäjä niin sopivat, tai jollakin muulla asianmukaisella tavalla.

(25) Jäsenvaltiot voivat säännellä kuluttajalle ennen luottosopimuksen tekoa annettavien tietojen mahdollista sitovuutta ja ajanjaksoa, jonka ajan tiedot sitovat luotonantajaa.

(26) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vastuullisten käytäntöjen edistämiseksi kaikissa luotto-

⁽¹⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

suhteen vaiheissa ottaen huomioon luottomarkkinoidensa erityispiirteet. Näihin toimenpiteisiin voivat kuulua esimerkiksi kuluttajatiedotus ja -valistus, maksujen laiminlyömiseen ja ylivelkaantumiseen liittyvistä riskeistä varoittaminen mukaan lukien. Etenkin kasvavilla luottomarkkinoilla on tärkeää, että luotonantajat eivät ryhdy vastuuttomaan lainanantoon eivätkä myönnä luottoja arvioimatta ensin luottokelpoisuutta, ja että jäsenvaltiot toteuttavat tällaisen menettelyn estämiseksi tarvittavan valvonnan ja määrittävät tarvittavat keinot seuraamusten langettamiseksi näin menetteleville luotonantajille. Vastuun kunkin kuluttajan luottokelpoisuuden tarkistamisesta olisi kuuluttava luotonantajalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY⁽¹⁾ luottoriskiä koskevien säännösten soveltamista. Tätä varten luotonantajien olisi sallittava käyttää kuluttajan paitsi asianomaisen luottosopimuksen valmistelun myös pitkäaikaisen kaupallisen suhteen kuluessa toimittamia tietoja. Jäsenvaltioiden viranomaiset voisivat antaa myös asianmukaisia ohjeita ja opastusta luotonantajille. Myös kuluttajien olisi noudatettava varovaisuutta ja täytettävä sopimusvelvoitteensa.

- (27) Ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista huolimatta kuluttaja voi tarvita lisäapua päättääkseen, mikä luottosopimus tarjottujen tuotteiden joukosta soveltuu parhaiten hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luotonantajat antavat tällaista apua, joka koskee niiden kuluttajille tarjoamia luottotuotteita. Tarvittaessa kuluttajalle olisi yksilöllisellä tavalla selitettävä ennen sopimuksen tekoa annettavat asiaankuuluvat tiedot sekä tarjottujen tuotteiden olennaiset ominaisuudet siten, että kuluttaja voi ymmärtää niiden mahdolliset vaikutukset hänen taloudelliseen tilanteeseensa. Tapauksen mukaan tätä velvollisuutta avustaa kuluttajaa olisi sovellettava myös luotonvälittäjiin. Jäsenvaltiot voisivat säätää, milloin ja missä määrin kuluttajalle on annettava tällaisia selityksiä ottaen huomioon erityiset olosuhteet, joissa luottoa tarjotaan, kuluttajan avuntarve ja yksittäisten luottotuotteiden luonne.
- (28) Luotonantajan olisi kuluttajan luottotilanteen arvioimiseksi haettava tietoa myös asiaankuuluvista tietokannoista; oikeudellinen ja todellinen tilanne voi edellyttää eri laajuisia hakuja. Jotta ei aiheuteta kilpailun vääristymistä luotonantajien välillä, olisi varmistettava, että luotonantajilla on pääsy kuluttajia koskeviin yksityisiin tai julkisiin tietokantoihin jäsenvaltiossa, johon ne eivät ole sijoittautuneet, asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin luotonantajiiin nähden syrjimättömin ehdoin.
- (29) Jos luottihakemuksen hylkääminen perustuu tietokantaan tehtyyn hakuun, luotonantajan olisi ilmoitettava kuluttajalle tämä tosiseikka ja tarkemmat tiedot käytetystä tietokannasta. Luotonantajaa ei kuitenkaan olisi velvoitettava

antamaan tällaisia tietoja, jos tämä on kielletty muussa yhteisön lainsäädännössä, esimerkiksi rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevassa lainsäädännössä. Lisäksi tällaisia tietoja ei saisi antaa, jos se olisi vastoin oikeusjärjestyksen perusteita tai yleisen turvallisuuden tavoitteita, kuten rikosten torjuntaa, tutkintaa tai selvittämistä tai syyteeseenpanoa.

- (30) Tällä direktiivillä ei säännellä sopimusoikeudellisia kysymyksiä, jotka liittyvät luottosopimusten pätevytyteen. Tämän vuoksi jäsenvaltiot voivat tällä alalla pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jos ne ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Jäsenvaltiot voivat säännellä luottosopimuksen tekemistä koskevaan tarjoukseen sovellettavia oikeudellisia säännöksiä, erityisesti niitä, joissa säädetään tarjouksen antamisajankohdasta ja siitä, minkä ajan tarjous on luotonantajaa sitova. Jos tällainen tarjous tehdään samanaikaisesti kun annetaan tässä direktiivissä säädetyt ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot, se — kuten kaikki lisätiedot, jotka luotonantaja haluaa antaa kuluttajalle — olisi annettava erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää ”Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot” -lomakkeeseen.
- (31) Jotta kuluttaja voi tietää luottosopimuksen mukaiset oikeutensa ja velvollisuutensa, sopimuksessa olisi oltava selkeästi ja tiiviisti kaikki tarvittavat tiedot.
- (32) Täydellisen avoimuuden varmistamiseksi kuluttajalle olisi annettava lainakorkoa koskevat tiedot sekä ennen sopimuksen tekoa että sopimuksen tehoketkellä. Sopimussuhteen aikana kuluttajalle olisi edelleen tiedotettava vaihtuvan lainakoron muutoksista ja niiden maksuihin aiheuttamista muutoksista. Tämä ei rajoita sellaisen kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista, joka ei liity kuluttajalle annettaviin tietoihin ja jossa säädetään muita kuin maksuja koskevista muutoksiin sovellettavista edellytyksistä tai seurauksista, lainakoroista ja muista luoton taloudellisista ehdoista, kuten säännöistä, joiden mukaan luotonantaja voi muuttaa lainakorkoa vain, jos tällaiselle muutokselle on perusteltu syy, tai että kuluttaja voi päättää sopimuksen lainakoron tai muun luottoa koskevan taloudellisen ehdon muuttuessa.
- (33) Sopimuspuolilla olisi oltava oikeus irtisanoa toistaiseksi tehty luottosopimus. Lisäksi luotonantajalla olisi oltava oikeus, jos luottosopimuksessa on niin sovittu, objektiivisesti perustelluista syistä keskeyttää kuluttajan oikeus tehdä nostoja toistaiseksi voimassa olevan luottosopimuksen perusteella. Tällaisia syitä voivat olla esimerkiksi epäily luoton luvottomasta tai petollisesta käytöstä tai huomattavasti kasvanut riski siitä, että kuluttaja ei kykene täyttämään velvoitettaan maksaa luotto takaisin. Tämä direktiivi ei vaikuta sopimusoikeuden alalla annettuihin kansallisiin säännöksiin, joilla säännellään sopimuspuolten oikeuksia päättää luottosopimus sopimusrikkomuksen perusteella.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2008/24/EY (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 38).

- (34) Jotta voidaan lähentää peruuttamisoikeuteen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä samanlaisilla aloilla, on tarpeen säätää peruuttamisoikeudesta ilman seuraamusta ja perusteluvollisuutta samanlaisin ehdoin kuin on säädetty rahoituspalveluiden etämyynnistä kuluttajalle 23 päivänä syyskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/65/EY⁽¹⁾.
- (35) Jos kuluttaja peruuttaa luottosopimuksen, jonka yhteydessä hän on saanut tavaroita, etenkin jos kyseessä on osamaksutaikka vuokra- tai leasing-sopimus, johon sisältyy lunastusvelvollisuus, tämän direktiivin säännöksillä ei olisi rajoitettava tavaran palauttamista tai muita vastaavia kysymyksiä koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä.
- (36) Joissakin tapauksissa kansallisissa lainsäädännöissä säädetään jo nykyisin, ettei varoja saa asettaa kuluttajan saataville ennen tietyn määräajan päättymistä. Näissä tapauksissa kuluttajat saattavat haluta varmistautua siitä, että he saavat ostamansa tavaran tai palvelun pikaisesti toimitetuksi. Sen vuoksi jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää liitännäisten luottosopimusten osalta, että jos kuluttaja nimenomaisesti pyytää tavaran tai palvelun pikaista toimittamista, peruuttamisoikeuden käyttämisen määräaika voidaan lyhentää samaksi kuin määräaika, jota ennen varoja ei saa asettaa saataville.
- (37) Liitännäisissä luottosopimuksissa tavaran tai palvelun hankkiminen ja tätä tarkoitusta varten tehty luottosopimus ovat toisistaan riippuvaisia. Mikäli kuluttaja käyttää yhteisön oikeuteen perustuvaa peruuttamisoikeuttaan hankintasopimuksen osalta, liitännäisen luottosopimuksen ei tämän vuoksi olisi enää oltava kuluttajaa sitova. Tämä ei saisi vaikuttaa liitännäisiin luottosopimuksiin sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön, jos hankintasopimus on rauennut tai jos kuluttaja on käyttänyt kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaa peruuttamisoikeuttaan. Se ei saisi myöskään vaikuttaa kansallisilla säännöksillä kuluttajille annettuihin oikeuksiin, joiden mukaan kuluttajan ja tavaroiden toimittajan tai palveluiden suorittajan välillä ei voida tehdä sitoumusta tai suorittaa maksua tavaroiden tai palvelujen hankinnan rahoittamiseksi, ellei kuluttaja ole allekirjoittanut luottosopimusta.
- (38) Kuluttajalla olisi tietyn edellytyksin oltava mahdollisuus vaatia oikeuksiensa täyttämistä luotonantajalta, mikäli syntyy hankintasopimusta koskevia ongelmia. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin määritettävä, missä määrin ja millä edellytyksin kuluttajan on vaadittava tavaran toimittajalta tai palvelun suorittajalta oikeuksiensa täyttämistä, erityisesti panemalla vireille kanne tätä vastaan, ennen kuin hän voi vaatia niitä luotonantajalta. Tällä direktiivillä ei saisi poistaa kuluttajilta oikeuksia, jotka perustuvat myyjän tai palvelun suorittajan ja luotonantajan yhteisvastuuta koskeviin kansallisiin säännöksiin.
- (39) Kuluttajan olisi voitava täyttää velvoitteensa ennen luottosopimuksessa sovittua määräpäivää. Jos luotto maksetaan
- takaisin ennenaikaisesti joko kokonaisuudessaan tai osittain, luotonantajalla olisi oltava oikeus saada korvausta ennenaikaiseen takaisinmaksuun suoraan liittyvistä kustannuksista ottaen huomioon myös luotonantajalle aiheutuvat mahdolliset säästöt. Korvauksen laskentamenetelmän määrittelyssä on kuitenkin noudatettava useita periaatteita. Luotonantajalle maksettavan korvauksen laskemisen olisi oltava avoin ja kuluttajan kannalta ymmärrettävä jo ennen sopimuksen tekoa ja joka tapauksessa luottosopimuksen täyttämisaikana. Lisäksi laskentamenetelmän olisi oltava luotonantajan kannalta helppokäyttöinen ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa korvauksen valvontaa olisi helpotettava. Näin ollen ja koska kulutusluottoa ei kestopensa ja suuruutensa vuoksi rahoiteta pitkäaikaisilla rahoitusmekanismeilla, enimmäiskorvauksen määrä olisi vahvistettava kiinteämääräisenä. Tällainen toimintatapa vastaa kulutusluottojen erityisluonnetta, eikä se saisi vaikuttaa mahdolliseen erilaiseen toimintatapaan muiden, pitkäaikaisen rahoitusmekanismien avulla rahoitettavien tuotteiden, esimerkiksi kiinteäkorkoisten kiinnitysluottojen kohdalla.
- (40) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää, että luotonantaja voi vaatia korvausta ennenaikaisesta takaisinmaksusta vain, jos 12 kuukauden aikana takaisin maksettu määrä ylittää jäsenvaltioiden määrittelemän kynnyksarvon. Vahvistaessaan kynnyksarvoa, joka ei saisi olla suurempi kuin 10 000 euroa, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon esimerkiksi kulutusluottojen keskimääräinen määrä markkinoillaan.
- (41) Luottosopimuksen mukaisten luotonantajan oikeuksien siirto ei saisi heikentää kuluttajan asemaa. Kuluttajalle olisi myös tiedotettava asianmukaisesti luottosopimuksen siirtämisestä kolmannelle osapuolelle. Jos alkuperäinen luotonantaja siirronsaajan suostumuksella jatkaa edelleen toimintaansa luotonantajana suhteessa kuluttajaan, siirrosta tiedottaminen ei kuitenkaan ole kuluttajan kannalta tärkeää. Sen vuoksi olisi liiallista vaatia Euroopan unionin tasolla, että kuluttajalle on tällaisissa tapauksissa tiedotettava luottosopimuksen siirrosta.
- (42) Jäsenvaltioille olisi jätettävä vapaus pitää voimassa tai ottaa käyttöön kollektiivisia tiedottamismuotoja koskevia kansallisia sääntöjä, jos tämä on tarpeen syistä, jotka liittyvät monimutkaisten liiketoimien tehokkuuteen; näitä voivat olla esimerkiksi varojen arvopaperistaminen tai likvidaatio, jotka tapahtuvat pankkien joutuessa hallinnolliseen pakko-selvitystilaan.
- (43) Sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan edistämiseksi sekä kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi koko yhteisön alueella on tarpeen varmistaa todellista vuosikorkoa koskevien tietojen vertailukelpoisuus kaikkialla yhteisössä. Direktiivissä 87/102/ETY säädetystä todellisen vuosikoron laskemisesta sovellettavasta yhtenäisestä matemaattisesta kaavasta huolimatta todelliset vuosikorot eivät ole vielä täysin vertailukelpoisia kaikkialla yhteisössä.

(1) EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/64/EY (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

Yksittäisissä jäsenvaltioissa koron laskemisessa otetaan huomioon erilaisia kustannustekijöitä. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi määriteltävä kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset selvästi ja ymmärrettävästi.

- (44) Markkinoiden avoimuuden ja vakauden varmistamiseksi ja kunnes yhdenmukaistamisessa on edetty pidemmälle, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on toteutettu aiheelliset toimenpiteet luotonantajien sääntelemiseksi tai valvomiseksi.
- (45) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tässä direktiivissä pyritään erityisesti varmistamaan, että henkilötietojen suojaa, omistusoikeutta, syrjintäkieltoa, perhe-elämän ja työelämän suojaa ja kuluttajansuojaa koskevia sääntöjä noudatetaan täysimääräisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti.
- (46) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on yhteisten sääntöjen antaminen kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjen näkökohtien osalta, vaan se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamis-sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (47) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset tämän direktiivin perusteella annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Vaikka seuraamusten valinta on jäsenvaltioiden harkinnassa, olisi säädettyjen seuraamusten oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (48) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (49) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä todellisen vuosikoron laskemiseen tarvittavia lisäoletuksia. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (50) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastavuus, ja julkaisemaan ne.

- (51) Ottaen huomioon niiden muutosten lukumäärä, joita direktiiviin 87/102/ETY on tarpeen tehdä kulutusluottojen alan kehityksen vuoksi, ja se, että yhteisön lainsäädännön olisi oltava selkeää, mainittu direktiivi olisi tämän mukaisesti kumottava ja korvattava tällä direktiivillä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on kulutusluottosopimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjen näkökohtien yhdenmukaistaminen.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan luottosopimuksiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraavaan:
 - a) luottosopimukset, joiden vakuutena on joko kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai jäsenvaltiossa yleisesti käytetty muu vastaava vakuus, joka kohdistuu kiinteään omaisuuteen, tai kiinteään omaisuuteen liittyvään oikeuteen;
 - b) luottosopimukset, joiden tarkoituksena on maa-alueen tai olemassa olevan tai suunnitellun rakennuksen omistusoikeuden hankkiminen tai säilyttäminen;
 - c) luottosopimukset, joissa luoton kokonaismäärä on alle 200 euroa tai yli 75 000 euroa;
 - d) vuokra- tai leasing-sopimukset, jos tällaisessa sopimuksessa tai erillisessä sopimuksessa ei ole määrystä velvoitteesta lunastaa sopimuksen kohdetta; tällaisen lunastamisvelvoitteen katsotaan olevan olemassa, jos luotonantaja päättää tästä yksipuolisesti;
 - e) luottosopimukset, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukaan luotto on maksettava takaisin kuukauden kuluessa;
 - f) luottosopimukset, joiden mukaan luotto myönnetään korotta ja ilman muita maksuja, sekä luottosopimukset, joiden nojalla luotto on maksettava takaisin kolmen kuukauden kuluessa ja joissa edellytetään vain vähäisten maksujen suorittamista;
 - g) luottosopimukset, joilla työnantaja myöntää työntekijöilleen sivutoimisesti luottoa korotta tai todellisella vuosikorolla, joka alittaa markkinoilla vallitsevan korkotason ja jota ei yleisesti tarjota yleisölle;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- h) luottosopimukset, jotka tehdään rahoitusvälineiden markkinoinnista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten tai direktiivin 2006/48/EY 4 artiklassa määriteltyjen luottolaitosten kanssa ja joiden tarkoituksena on mahdollistaa, että sijoittaja voi suorittaa liiketoimen yhdellä tai useammalla direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetellulla rahoitusvälineellä, silloin kun luoton myöntävä sijoituspalveluyritys tai luottolaitos on osallisena tällaisessa liiketoimessa;
- i) luottosopimukset, jotka ovat seuraus tuomioistuimessa tai muun viranomaisen luona tehdystä sovintoratkaisusta;
- j) luottosopimukset, jotka koskevat maksutonta olemassa olevan velan maksamisen lykkäystä;
- k) luottosopimukset, joita tehtäessä kuluttajan on vakuutena annettava luotonantajan haltuun jokin tavara ja joissa kuluttajan vastuu rajoitetaan tarkasti kyseiseen pantattuun tavaraan;
- l) luottosopimukset, jotka koskevat lainoja, joita jonkin säännöksen nojalla myönnetään rajatulle yleisölle yleishyödyllisessä tarkoituksessa markkinoilla vallitsevaa korkoa alemmalla korolla tai korotta taikka muilla ehdoin, jotka ovat markkinoilla vallitsevia ehtoja edullisemmat kuluttajan kannalta, ja enintään markkinoilla vallitsevaa korkoa vastaavalla korolla.
3. Luottosopimuksiin, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukaan luotto on maksettava takaisin pyynnöstä tai kolmen kuukauden kuluessa, sovelletaan ainoastaan 1–3 artiklaa, 4 artiklan 1 kohtaa, 4 artiklan 2 kohdan a–c alakohtaa, 4 artiklan 4 kohtaa, 6–9 artiklaa, 10 artiklan 1, 4 ja 5 kohtaa, 12, 15 ja 17 artiklaa sekä 19–32 artiklaa.
4. Luottosopimuksiin, joissa on kyse tili- tai luottorajan ylityksestä, sovelletaan ainoastaan 1–3, 18, 20 ja 22–32 artiklaa.
5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että ainoastaan 1–4, 6, 7 ja 9 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklan 2 kohdan a–h ja l alakohtaa, 10 artiklan 4 kohtaa sekä 11, 13 ja 16–32 artiklaa sovelletaan sellaisen organisaation tekemiin luottosopimuksiin, joka:
- a) on perustettu jäsentensä keskinäiseksi hyödyksi,
- b) ei tuota voittoa muille kuin jäsenilleen,
- c) täyttää kansallisessa lainsäädännössä vaaditun sosiaalisen tarkoituksen,
- d) ottaa vastaan ja hoitaa ainoastaan jäsentensä säästöjä ja tarjoaa luotonsaantimahdollisuuksia ainoastaan jäsenilleen, ja
- e) tarjoaa luottoja, joiden todellinen vuosikorko on tavanna omaista markkinoilla vallitsevaa korkoa alhaisempi tai

joiden todelliselle vuosikorolle on kansallisessa lainsäädännössä asetettu yläraja,

ja jonka jäseniä voivat olla vain tietyssä paikassa asuvat tai työskentelevät henkilöt, tietyn työnantajan palveluksessa ja tai sen palveluksesta eläkkeellä olevat työntekijät taikka henkilöt, jotka täyttävät kansallisessa lainsäädännössä asetetut edellytykset, joiden mukaan jäsenten välillä katsotaan olevan yhdysside.

Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä direktiiviä tällaisen organisaation tekemiin luottosopimuksiin, jos kaikkien sen tekemien voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvo on vähäpätöinen suhteessa kaikkien siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaatio sijaitsee, voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvoon ja jos kaikkien tällaisten organisaatioiden kyseisessä jäsenvaltiossa tekemien kaikkien voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvo on alle 1 prosentti kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa tehtyjen voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvosta.

Jäsenvaltioiden on vuosittain tarkasteltava uudelleen, ovatko tällaisen vapautuksen soveltamisen edellytykset edelleen olemassa, ja toteutettava tarvittavat toimet vapautuksen peruuttamiseksi, jos ne katsovat, etteivät edellytykset enää täyty.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vain 1–4, 6, 7 ja 9 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklan 2 kohdan a–i, l ja r alakohtaa, 10 artiklan 4 kohtaa sekä 11, 13, 16 ja 18–32 artiklaa sovelletaan luottosopimuksiin, joissa edellytetään luotonantajan ja kuluttajan sopivan maksujen lykkäämistä tai takaisinmaksua koskevista järjestelyistä silloin, kun kuluttaja ei ole noudattanut alkuperäistä luottosopimusta, ja jos

- a) tällaisten järjestelyjen avulla vältettäisiin todennäköisesti tällaista sopimuksen noudattamatta jättämistä koskeva tuomioistuinmenettely; ja
- b) ehdot eivät tämän myötä muuttuisi kuluttajan kannalta epäedullisemmiksi kuin ne, joista on määrätty alkuperäisessä luottosopimuksessa.

Jos luottosopimus kuuluu 3 kohdan soveltamisalaan, sovelletaan kuitenkin ainoastaan mainitun kohdan säännöksiä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa toimissa toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa;
- b) 'luotonantajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan myöntää tai lupaa myöntää luottoja;

⁽¹⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2008/10/EY (EUVL L 76, 19.3.2008, s. 33).

- c) 'luottosopimuksella' sopimusta, jonka mukaan luotonantaja myöntää tai lupaa myöntää kuluttajalle luottoa maksun lykkäyksen, lainan tai muun vastaavan taloudellisen järjestelyn muodossa, lukuun ottamatta palvelun jatkuvaa suorittamista tai samantyyppisten tavaroiden jatkuvaa toimittamista koskevia sopimuksia, joiden mukaan kuluttaja maksaa palvelut tai tavarat niiden toimittamisen ajan maksuerissä;
- d) 'tilinylitysmahdollisuudella' nimenomaista luottosopimusta, jossa luotonantaja antaa kuluttajan saataville varoja, jotka ylittävät kuluttajan käyttelytilin saldon;
- e) 'tili- tai luottorajan ylityksellä' hiljaisesti hyväksyttyä tilinylitystä, jossa luotonantaja antaa kuluttajan saataville varoja, jotka ylittävät kuluttajan käyttelytilin saldon tai sovitun tilinylitysmahdollisuuden;
- f) 'luotonvälittäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei toimi luotonantajana ja joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan rahallista tai muuna taloudellisena etuna sovittua korvausta vastaan:
- i) esittelee tai tarjoaa kuluttajille luottosopimuksia,
- ii) avustaa kuluttajia tekemällä luottosopimusten suhteen muita kuin i alakohdassa tarkoitettuja valmisteluja, tai
- iii) tekee luotonantajan puolesta luottosopimuksia kuluttajien kanssa;
- g) 'kuluttajalle aiheutuvilla luoton kokonaiskustannuksilla' kaikkia kustannuksia, mukaan luettuina korko, palkkiot, verot ja muunlaiset maksut, jotka kuluttajan on maksettava luottosopimuksen yhteydessä ja jotka ovat luotonantajan tiedossa, notaarikuluja lukuun ottamatta; näihin kustannuksiin kuuluvat myös luottosopimukseen liittyvien lisäpalveluiden kustannukset, erityisesti vakuutusmaksut, jos palvelusopimuksen tekeminen on pakollista luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin,
- h) 'kuluttajan maksettavaksi tulevalla kokonaismäärällä' luoton kokonaismäärän ja kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten yhteismäärää;
- i) 'todellisella vuosikorolla' kuluttajalle aiheutuvia luoton kokonaiskustannuksia ilmaistuna luoton kokonaismäärälle laskettuna vuosikorkona, johon soveltuviissa tapauksissa sisältyy 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kustannukset;
- j) 'lainakorolla' korkoa, joka ilmoitetaan nostetun luoton määrään vuositasolla sovellettuna kiinteänä tai vaihtuvana prosenttilukuna;
- k) 'kiinteällä lainakorolla' luotonantajan ja kuluttajan luottosopimuksessa ainoastaan määrättyä kiinteää prosenttilukua käyttäen sopimaa yhtä lainakorkoa luottosopimuksen koko voimassaoloajaksi tai useita lainakorkoja tietyiksi kausiksi. Jos kaikkia lainakorkoja ei määritellä luottosopimuksessa, lainakoron katsotaan olevan kiinteä vain niinä kausina, joina lainakorko on määritelty ainoastaan luottosopimuksen tekohetkellä sovittuna tietyinä kiinteänä prosenttilukuna;
- l) 'luoton kokonaismäärällä' luottorajaa tai luottosopimuksen mukaisesti käyttöön annettavaa kokonaismäärää;
- m) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavissa myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;
- n) 'liitännäisellä luottosopimuksella' luottosopimusta, jossa
- i) kyseinen luotto käytetään yksinomaan tietyn tavaran toimittamista tai tietyn palvelun suorittamista koskevan sopimuksen rahoittamiseen, ja
- ii) nämä kaksi sopimusta muodostavat objektiivisesti katsottuna kaupallisen kokonaisuuden; kaupallisen kokonaisuuden katsotaan olevan olemassa, kun tavaroiden toimittaja tai palveluiden suorittaja rahoittaa itse kuluttajalle myönnettävän luoton tai — kolmannen osapuolen rahoittaessa luoton — kun luotonantaja hyödyntää tavaroiden toimittajan tai palveluiden suorittajan palveluita luottosopimuksen tekemisen tai valmistelun yhteydessä taikka tietyt tavarat tai tietyn palvelun suorittaminen on nimenomaisesti yksilöity luottosopimuksessa.

II LUKU

ENNEN LUOTTOSOPIMUKSEN TEKEMISTÄ ANNETTAVAT
TIEDOT JA SOVELLETTAVAT KÄYTÄNNÖT

4 artikla

Mainonnassa ilmoitettavat vakiotiedot

1. Luottosopimuksia koskevassa mainonnassa, jossa ilmoitetaan korko tai mitä hyvänsä muita kuluttajalle aiheutuvia luoton kustannuksia koskevia lukuja, on oltava mukana tämän artiklan mukaiset vakiotiedot.

Tätä velvollisuutta ei sovelleta, jos kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan ilmoittamaan todellinen vuosikorko luottosopimuksia koskevassa mainonnassa, jossa ei ilmoiteta korkoa tai kuluttajalle aiheutuvia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja luoton kustannuksia koskevia lukuja.

2. Vakiotiedoissa on viitattava seuraaviin seikkoihin selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi edustavan esimerkin avulla:

- a) luoton korko, kiinteänä tai vaihtuvana tai molempina, sekä yksityiskohtaiset tiedot kaikista sovellettavista maksuista, jotka sisältyvät kuluttajalle aiheutuviin kokonaisluottokustannuksiin;
- b) luoton kokonaismäärä;
- c) todellinen vuosikorko; jos on kyse 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta luottosopimuksesta, jäsenvaltiot voivat päättää, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa;
- d) tapauksen mukaan luottosopimuksen kesto;
- e) jos on kyse tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta, käteishinta ja mahdollisten ennakkomaksujen määrä; ja
- f) tarvittaessa mukaan kuluttajan maksettava kokonaismäärä ja maksuerien määrä.

3. Jos luottosopimukseen liittyvää lisäpalvelua, erityisesti vakuutusta, koskevan sopimuksen tekeminen on pakollinen edellytys luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin, eikä tämän palvelun kustannuksia voida määrittää ennakkoon, velvollisuus tehdä tällainen sopimus on myös mainittava selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi yhdessä todellisen vuosikoron kanssa.

4. Tällä artiklalla ei rajoiteta direktiivin 2005/29/EY soveltamista.

5 artikla

Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot

1. Luotonantajan ja luotonvälittäjän on hyvissä ajoin ennen kuin luottosopimus tai tarjous sitoo kuluttajaa annettava kuluttajalle luotonantajan tarjoamien sekä mahdollisten kuluttajan ilmoittamien mieltymysten ja tietojen pohjalta eri tarjousten vertailemiseen tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tehdä perustellun päätöksen luottosopimuksen tekemisestä. Tällaiset kirjalliset tai muulla pysyvällä välineellä olevat tiedot on toimitettava liitteessä II olevan "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen avulla. Luotonantajan katsotaan täyttäneen tässä kohdassa ja direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedonantovaatimukset, jos hän on toimittanut "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen.

Kyseisissä tiedoissa on mainittava seuraavat seikat:

- a) luottotyyppi;
- b) luotonantajan henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;

- c) luoton kokonaismäärä ja nostoa koskevat ehdot;
- d) luottosopimuksen kesto;
- e) tavara tai palvelu ja sen käteishinta, jos on kyse on tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta ja liitännäisestä luottosopimuksesta;
- f) lainakorko, lainakoron soveltamista koskevat ehdot ja, mikäli se käytettävissä, alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko sekä lainakoron muuttumiseen liittyvät kaudet, ehdot ja menettely. Jos eri tilanteissa sovelletaan erilaisia lainakorkoja, edellä mainitut tiedot on annettava kaikista sovellettavista koroista;
- g) todellinen vuosikorko ja kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä edustavan esimerkin avulla esitettynä siten, että mainitaan kaikki kyseisen koron laskemiseen käytetyt oletukset; jos kuluttaja on ilmoittanut luotonantajalle yhdestä tai useammasta haluamansa luoton osatekijästä, kuten luottosopimuksen kestosta ja luoton kokonaismäärästä, luotonantajan on otettava nämä osatekijät huomioon; jos luottosopimuksessa on sovittu eri luotonnostotavoista, joihin sovelletaan erisuuruisia maksuja tai lainakorkoja, ja jos luotonantaja soveltaa liitteessä I olevan II osan b kohdan mukaista oletamaa, luotonantajan on ilmoitettava, että muut luotonnostojärjestelyt voivat tämän tyyppisessä luottosopimuksessa johtaa suurempaan todelliseen vuosikorkoon;
- h) kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit sekä tarvittaessa järjestys, jonka mukaisesti maksut osoitetaan eri saatavien lyhentämiseksi silloin, kun saatavista peritään erisuuruisia lainakorkoja;
- i) mahdolliset tilinhoitomaksut yhdestä tai useammasta tilistä, joille kirjataan sekä maksu- että luotonnostotapahtumat, paitsi jos tilin avaaminen on vapaaehtoista, sekä sellaisen maksuvälineen käyttömaksut, jota käytetään sekä maksujen suorittamiseen että luoton nostamiseen, ja kaikki luottosopimuksesta aiheutuvat muut maksut sekä ehdot, joiden mukaisesti näitä maksuja voidaan muuttaa;
- j) mahdolliset kustannukset, jotka kuluttajan on maksettava notaarille luottosopimuksen tekemisestä;
- k) mahdollinen velvollisuus tehdä luottosopimukseen liittyvää lisäpalvelua koskeva sopimus, erityisesti vakuutus sopimus, jos tällaisen sopimuksen tekeminen on pakollinen edellytys luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin;
- l) viivästyskorko ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt sekä tapauksen mukaan mahdolliset sopimusehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksut;

- m) varoitus maksulainlyönnin seuraamuksista;
- n) mahdollisesti vaadittavat vakuudet;
- o) peruuttamisoikeus tai ettei sitä ole;
- p) oikeus ennenaikaiseen takaisinmaksuun ja tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla tämä korvaus määritetään 16 artiklan mukaisesti;
- q) kuluttajan oikeus saada 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti välittömästi ja maksutta tieto luottokelpoisuuden arvioimiseksi tietokantaan tehdyn haun tuloksesta;
- r) kuluttajan oikeus saada pyynnöstä maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa; ja
- s) mahdollinen ajanjakso, jonka ajan ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa.

Kaikki lisätiedot, jotka luotonantaja mahdollisesti antaa kuluttajalle, on annettava erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeeseen.

2. Jos yhteydenotoissa käytetään puhelinviestintää direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, on mainitun direktiivin 3 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisen kuvauksen rahoituspalvelun pääasiallisista ominaisuuksista kuitenkin sisällettävä ainakin tämän artiklan 1 kohdan c, d, e, f ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä todellinen vuosikorko edustavan esimerkin avulla esitettynä, samoin kuin kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä.

3. Jos sopimus on kuluttajan pyynnöstä tehty käyttäen etäviestintävälinettä, jonka avulla tietoja ei voida 1 kohdan mukaisesti toimittaa erityisesti 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, luotonantajan on toimitettava kuluttajalle ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot kokonaisuudessaan "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen muodossa välittömästi luottosopimuksen tekemisen jälkeen.

4. Kuluttajalle on toimitettava pyynnöstä "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen lisäksi maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa.

5. Jos kyse on luottosopimuksista, jonka mukaan kuluttajan suorittamat maksut eivät johda välittömään luoton kokonaismäärän vastaavaan lyhenemiseen vaan ne käytetään pääoman kartuttamiseen luottosopimuksessa tai lisäsopimuksessa vahvistettuina ajanjaksoina ja siinä määrätyn ehdoin, 1 kohdan mukaan ennen sopimuksen tekoa annettavissa tiedoissa on ilmaistava selkeästi ja tiiviisti, että tällaisessa luottosopimuksessa

ei taata luottosopimuksen mukaisesti nostetun luoton kokonaismäärän takaisinmaksua, paitsi jos tällainen takuu annetaan.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat ja tapauksen mukaan luotonvälittäjät antavat kuluttajalle riittävät selvitykset, jotta kuluttaja kykenee arvioimaan, soveltuuko tarjottu luottosopimus hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa, tarvittaessa selittämällä 1 kohdan mukaiset ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot, tarjottujen tuotteiden olennaiset ominaisuudet ja niiden mahdolliset erityiset vaikutukset kuluttajaan, sekä myös kuluttajan suorittavaksi tulevien maksujen laiminlyönnin seuraamukset. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa tapaa ja laajuutta, jonka mukaisesti tätä apua on annettava, sekä sitä, kuka apua antaa, ottamalla huomioon luottosopimuksen tarjoamistilanteen erityisolosuhteet, henkilön, jolle sopimusta tarjotaan, ja tarjotun luottotyypin.

6 artikla

Ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevat vaatimukset eräiden tilinylitysmahdollisuutena myönnettäviä luottoja koskevien sopimusten ja eräiden erityisten luottosopimusten yhteydessä

1. Luotonantajan ja tapauksen mukaan luotonvälittäjän on hyvissä ajoin ennen kuin 2 artiklan 3, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu luottosopimus tai luottosopimusta koskeva tarjous sitoo kuluttajaa annettava kuluttajalle luotonantajan tarjoamien luottoehtojen sekä mahdollisten kuluttajan ilmoittamien mieltymysten ja tietojen pohjalta eri tarjousten vertailemiseen tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tehdä perustellun päätöksen luottosopimuksen tekemisestä.

Kyseisissä tiedoissa on mainittava seuraavat seikat:

- luottotyyppi;
- luotonantajan henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;
- luoton kokonaismäärä;
- luottosopimuksen kesto;
- lainakorko, lainakoron soveltamista koskevat ehdot ja alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko, luottosopimuksen tekohetkestä alkaen sovellettavat maksut ja mahdolliset ehdot, joiden mukaan näitä maksuja voidaan muuttaa;
- todellinen vuosikorko edustavien esimerkkien avulla esitettyinä mainiten kaikki kyseisen koron laskemiseen käytettävät oletukset;
- luottosopimuksen päättämistä koskevat ehdot ja menettely;

- h) tapauksen mukaan 2 artiklan 3 kohdan mukaisissa luottosopimuksissa maininta siitä, että kuluttajaa voidaan milloin tahansa vaatia maksamaan takaisin koko luoton määrä;
- i) viivästyskorke ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt sekä mahdolliset sopimusehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksut;
- j) kuluttajan oikeus saada 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti välittömästi ja maksutta tieto luottokelpoisuuden arvioimiseksi tietokantaan tehdyn haun tuloksesta;
- k) 2 artiklan 3 kohdan mukaisissa luottosopimuksissa tiedot tällaisten luottosopimusten tekemisen jälkeen sovellettavista maksuista sekä soveltuvissa tapauksissa siitä, millä edellytyksillä kyseisiä maksuja voidaan muuttaa;
- l) mahdollinen ajanjakso, jonka ajan ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa.

Nämä tiedot on toimitettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä ja ne on esitettävä kaikki yhtä näkyvästi. Tiedot voidaan toimittaa liitteessä III olevan ”Eurooppalaiset kulutusluottotiedot” -lomakkeen avulla. Luotonantajan katsotaan täyttäneen tässä kohdassa ja direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedonantovaatimukset, jos hän on toimittanut ”Eurooppalaiset kulutusluottotiedot” -lomakkeen.

2. Jos on kyse 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta luottosopimuksesta, jäsenvaltiot voivat päättää, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa.

3. Jos kyse on 2 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettusta luottosopimuksesta, tämän artiklan 1 kohdan mukaan kuluttajalle annettavien tietojen on sisällettävä myös seuraavat:

- a) kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit sekä tarvittaessa järjestys, jonka mukaisesti maksut osoitetaan eri saatavien lyhentämiseksi silloin, kun niistä peritään erisuuruisia lainakorkoja; ja
- b) oikeus ennenaikaiseen takaisinmaksuun ja tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla tämä korvaus määritetään.

Jos luottosopimus kuuluu 2 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, sovelletaan kuitenkin ainoastaan tämän artiklan 1 kohdan säännöksiä.

4. Jos yhteydenotoissa käytetään puhelinviestintää ja jos kuluttaja pyytää, että tilinylitysmahdollisuus on saatavilla välittömästi, kuvaukseen rahoituspalvelun pääasiallisista ominaisuuksista on kuitenkin sisällyttävä ainakin 1 kohdan c, e, f ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen luottosopimusten osalta kuvaukseen rahoituspalvelun

pääasiallisista ominaisuuksista on lisäksi sisällyttävä ilmoitus luottosopimuksen kestosta.

5. Sen poikkeuksen estämättä, josta on säädetty 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, jäsenvaltioiden on sovellettava vähintään tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen vaatimuksia luottosopimukseen, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukainen luotto on maksettava takaisin kuukauden kuluessa.

6. Kuluttajalle on toimitettava pyynnöstä 1–4 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi maksutta luottosopimusluonnos, jossa on 10 artiklassa säädetyt tiedot, jos mainittua artiklaa sovelletaan. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa.

7. Jos sopimus on kuluttajan pyynnöstä tehty käyttäen etäviestintävälinettä, jonka avulla tietoja ei 1 ja 3 kohdan mukaisesti voida toimittaa, 4 kohdassa tarkoitettujen tapauksien mukaan lukien, luotonantajan on täytettävä 1 ja 3 kohdassa säädetyt velvollisuutensa toimittamalla 10 artiklan mukaiset sopimusta koskevat tiedot soveltuvin osin välittömästi luottosopimuksen tekemisen jälkeen, jos mainittua artiklaa sovelletaan.

7 artikla

Poikkeukset ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevista vaatimuksista

Edellä olevaa 5 ja 6 artiklaa ei sovelleta tavaroiden toimittajiin tai palveluiden suorittajiin, jotka toimivat luotonvälittäjinä vain sivutoimisesti. Tämä ei rajoita luotonantajan velvollisuutta varmistaa, että kuluttaja saa mainituissa artikloissa tarkoitettujen ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot.

8 artikla

Velvollisuus arvioida kuluttajan luottokelpoisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja arvioi ennen luottosopimuksen tekemistä kuluttajan luottokelpoisuuden riittävien tietojen perusteella, jotka on voitu saada kuluttajalta, ja tarpeen mukaan asiaankuuluvasta tietokannasta haettujen tietojen perusteella. Jäsenvaltiot, joiden lainsäädännössä velvoitetaan luotonantaja arvioimaan ennen luottosopimuksen tekemistä kuluttajan luottokelpoisuus asiaankuuluvasta tietokannasta haettujen tietojen perusteella, voivat säilyttää tämän velvollisuuden.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos osapuolet sopivat luoton kokonaismäärän muuttamisesta sopimuksen tekemisen jälkeen, luotonantaja ajantasaistaa käytettävissään olevat kuluttajaa koskevat rahoitustiedot ja arvioi kuluttajan luottokelpoisuuden ennen luoton kokonaismäärän merkittävää lisäämistä.

III LUKU

PÄÄSY TIETOKANTOIHIN

9 artikla

Pääsy tietokantoihin

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että muiden jäsenvaltioiden luotonantajilla on rajat ylittävien luottojen yhteydessä pääsy kyseisessä jäsenvaltiossa käytettyihin tietokantoihin kuluttajien luottokelpoisuuden arvioimiseksi. Pääsyn edellytysten on oltava syrjimättömiä.

2. Jos luottihakemus hylätään tietokantaan tehdyn haun perusteella, luotonantajan on ilmoitettava kuluttajalle välittömästi ja maksutta tällaisen haun tuloksesta ja tarkemmat tiedot käytetystä tietokannasta.

3. Tiedot on annettava, jollei sitä ole kielletty muussa yhteisön lainsäädännössä tai jollei se ole oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista.

4. Tämä artikla ei rajoita yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ soveltamista.

IV LUKU

LUOTTOSOPIMUKSIA KOSKEVAT TIEDOT JA OIKEUDET

10 artikla

Luottosopimuksissa mainittavat tiedot

1. Luottosopimukset on laadittava kirjallisina tai muulla pysyvällä tavalla.

Kaikkien sopimuspuolten on saatava yksi kappale luottosopimuksesta. Tämä artikla ei vaikuta sellaisiin kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat luottosopimusten tekemisen pätevyyttä ja jotka ovat yhteisön oikeuden mukaisia.

2. Luottosopimuksessa on mainittava selkeästi ja tiiviisti:

- a) luottotyyppi;
- b) osapuolten henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;
- c) luottosopimuksen kesto;
- d) luoton kokonaismäärä ja sen nostoa koskevat ehdot;

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

e) tavara tai palvelu ja sen käteishinta, kun kyse on tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta tai liitännäisestä luottosopimuksesta;

f) lainakorko, koron soveltamista koskevat ehdot sekä, mikäli ne ovat käytettävissä, alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko sekä lainakoron muuttumiseen liittyvät kaudet, ehdot ja menettelyt ja, jos eri tilanteissa sovelletaan erilaisia lainakorkoja, edellä mainitut tiedot kaikista sovellettavista koroista;

g) todellinen vuosikorko ja kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä laskettuina luottosopimuksen tekohetkellä; kaikki mainitun koron laskemiseen käytetyt oletukset on mainittava;

h) kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit sekä tarvittaessa järjestys, jonka mukaisesti maksut osoitetaan eri saatavien lyhentämiseksi silloin, kun saatavista peritään erisuuruisia lainakorkoja;

i) kun kyseessä on sellaisen luottosopimuksen pääoman lyhennys, jossa luottoaika on kiinteä, kuluttajan oikeudesta saada milloin tahansa luottosopimuksen koko kestoaikana pyynnöstään ja maksutta lyhennystaulukon muodossa esitettävä tiliote.

Lyhennystaulukossa on ilmoitettava suoritettavat maksut sekä maksukaudet ja -ehdot; taulukossa on oltava kunkin maksuerän erittely, josta käy ilmi pääoman lyhennys, lainakoron perusteella laskettu korko ja mahdolliset lisäkustannukset; jos korko ei ole kiinteä tai jos lisäkustannuksia voidaan luottosopimuksen mukaan muuttaa, lyhennystaulukossa on ilmoitettava selvästi ja tiiviisti se, että taulukon tiedot ovat voimassa vain siihen asti, kun lainakorkoa tai lisäkustannuksia muutetaan luottosopimuksen mukaisesti;

j) jos maksuja ja korkoja on suoritettava ilman pääoman lyhennystä, luettelo koron ja siihen mahdollisesti liittyvien toistuvien ja kertaluonteisten maksujen maksukaudesta ja -ehdoista;

k) mahdolliset tilinhoitomaksut yhdestä tai useammasta tilistä, joille kirjataan sekä maksu- että luotonnostotapahtumat, paitsi jos tilin avaaminen on vapaaehtoista, sellaisen maksuvälineen käyttömaksut, jota käytetään sekä maksujen suorittamiseen että luoton nostamiseen, ja kaikki luottosopimuksesta aiheutuvat muut maksut sekä ehdot, joiden mukaisesti näitä maksuja voidaan muuttaa;

l) luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava viivästyskorko, ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt sekä mahdolliset sopimusehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksut;

- m) varoitus maksulainlyönnin seuraamuksista;
- n) soveltuviissa tapauksissa velvoite maksaa notaarimaksut;
- o) mahdollisesti vaadittavat vakuudet ja vakuutukset;
- p) peruuttamisoikeus tai ettei sitä ole, tämän oikeuden käyttämisen määräaika ja muut ehdot sen käyttämiselle, mukaan lukien tiedot kuluttajan velvollisuudesta maksaa nostettu pääoma ja korko 14 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä maksettavan koron määrä päivää kohden;
- q) tiedot 15 artiklan soveltamisesta johtuvista oikeuksista sekä ehdot näiden oikeuksien käyttämiselle;
- r) oikeus ennenaikaiseen takaisinmaksuun, ennen aikaista takaisinmaksua koskeva menettely sekä tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla korvaus määritetään;
- s) menettely, jota noudatetaan käytettäessä oikeutta päättää luottosopimus;
- t) onko kuluttajalla käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä, ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä;
- u) mahdolliset muut sopimusehdot;
- v) tarvittaessa toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimi ja osoite.
- c) luottosopimuksen kesto;
- d) luoton kokonaismäärä ja nostoa koskevat ehdot;
- e) lainakorko, lainakoron soveltamista koskevat ehdot ja, mikäli se on käytettävissä, alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko sekä lainakoron muuttamiseen liittyvät kaudet, ehdot ja menettely. Jos eri tilanteissa sovelletaan erilaisia lainakorkoja, edellä mainitut tiedot on annettava kaikista sovellettavista koroista;
- f) todellinen vuosikorko ja luotosta kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä luottosopimuksen teko hetken mukaan laskettuna; kaikki kyseisen koron laskemiseen käytetyt oletukset 19 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan g ja i alakohdan mukaisesti; jäsenvaltiot voivat päättää, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa;
- g) maininta siitä, että kuluttajaa voidaan milloin tahansa vaatia maksamaan takaisin luoton koko määrä;
- h) luottosopimuksen peruuttamisoikeuden käyttämiseen sovellettavat ehdot;
- i) tiedot luottosopimuksen teko hetkestä alkaen sovellettavista maksuista sekä soveltuviissa tapauksissa ehdot, joiden mukaan näitä maksuja voidaan muuttaa.

11 artikla

Lainakorkoa koskevat tiedot

3. Tapauksissa, joissa 2 kohdan i alakohtaa sovelletaan, luotonantajan on asetettava kuluttajan saataville maksutta ja milloin tahansa luottosopimuksen koko kesto aikana lyhennys- taulukon muodossa esitettävä tiliote.

4. Jos kyse on luottosopimuksesta, jonka mukaan kuluttajan suorittamat maksut eivät johda välittömään luoton kokonaismäärän vastaavaan lyhenemiseen vaan ne käytetään pääoman kartuttamiseen luottosopimuksessa tai lisäsopimuksessa vahvistettuina ajanjaksoina ja siinä määrättyin ehdoin, 2 kohdassa edellytetyissä tiedoissa on ilmaistava selkeästi ja tiiviisti, että tällaisessa luottosopimuksessa ei taata luottosopimuksen mukaisesti nostetun luoton kokonaismäärän takaisinmaksua, paitsi jos tällainen takuu annetaan.

5. Edellä 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tilinylitysmahdollisuutena myönnettävissä luotoissa on annettava selkeästi ja tiiviisti seuraavat tiedot:

- a) luottotyyppi;
- b) osapuolten henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;

1. Kuluttajalle on tarvittaessa tiedotettava mahdollisesta lainakoron muutoksesta kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä ennen muutoksen voimaantuloa. Tiedoissa on mainittava suoritettavien maksujen suuruus uuden lainakoron voimaantulon jälkeen ja, jos maksujen lukumäärä tai maksuvälit muuttuvat, niitä koskevat tiedot.

2. Osapuolet voivat kuitenkin sopia luottosopimuksessa, että 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen annetaan kuluttajalle määräajoin tapauksissa, joissa lainakoron muutos johtuu viitekoron muutoksesta ja uusi viitekorko julkistetaan asianmukaisin keinoin ja uutta viitekorkoa koskevat tiedot ovat myös saatavilla luotonantajan tiloissa.

12 artikla

Tilinylitysmahdollisuutena myönnettyjä luottoja koskeviin sopimuksiin liittyvät velvollisuudet

1. Jos luottosopimus koskee luottoa, joka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena, kuluttajalle on säännöllisesti tiedotettava

kirjallisen tai muulla pysyvällä tavalla toimitetun tiliotteen avulla seuraavat tiedot:

- a) tarkka ajanjakso, jonka tiliote kattaa;
- b) nostetut luoton määrät ja nostojen päivämäärät;
- c) edellisen tiliotteen saldo ja sen päivämäärä;
- d) uusi saldo;
- e) kuluttajan suorittamien maksujen päivämäärä ja suuruus;
- f) sovellettava lainakorko;
- g) maksut, joita on sovellettu;
- h) tarvittaessa maksettava vähimmäismäärä.

2. Lisäksi kuluttajalle on tiedotettava lainakoron tai mahdollisesti suoritettavien maksujen korotuksista kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä ennen asianomaisen muutoksen voimaantuloa.

Osapuolet voivat kuitenkin sopia luottosopimuksessa, että tiedot lainakoron muutoksista annetaan kuluttajalle 1 kohdassa säädettyllä tavalla, mikäli lainakoron muutos johtuu viitekoron muutoksesta, uusi viitekorko julkistetaan asianmukaisin keinoin ja uutta viitekorkoa koskevat tiedot ovat myös saatavilla luotonantajan tiloissa.

13 artikla

Toistaiseksi voimassa olevat luottosopimukset

1. Kuluttaja voi irtisanoa toistaiseksi tehdyn luottosopimuksen maksutta päättämään milloin tahansa, jolleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika ei saa ylittää yhtä kuukautta.

Jos luottosopimuksessa niin sovitaan, luotonantaja voi irtisanoa toistaiseksi tehdyn luottosopimuksen antamalla siitä kuluttajalle vähintään kaksi kuukautta etukäteen ilmoituksen kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä.

2. Jos luottosopimuksessa niin sovitaan, luotonantaja voi objektiivisesti perustelluista syistä lakkauttaa kuluttajan oikeuden tehdä nostoja toistaiseksi voimassa olevan luottosopimuksen perusteella. Luotonantajan on ilmoitettava oikeuden lakkauttamisesta ja sen syistä kuluttajalle kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä mahdollisuuksien mukaan ennen lakkauttamista ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, jollei tällaisten tietojen antaminen ole kielletty muussa yhteisön lainsäädännössä tai se

ole oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista.

14 artikla

Peruuttamisoikeus

1. Kuluttajalla on neljätoista kalenteripäivää aikaa peruuttaa luottosopimus esittämättä perusteluja.

Peruuttamisen määräaika alkaa:

- a) joko päivästä, jona luottosopimus tehdään; tai
- b) päivästä, jona kuluttaja saa sopimusehdot ja tiedot 10 artiklan mukaisesti, jos tämä päivä on tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettua päivää myöhäisempi.

2. Kun kyse on 3 artiklan n alakohdassa tarkoitettusta liitännäisestä luottosopimuksesta ja kansallisessa lainsäädännössä jo tämän direktiivin voimaan tullessa säädetään, ettei varoja saa asettaa kuluttajan saataville ennen tietyn määräajan päättymistä, jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso voidaan kuluttajan nimenomaisesti pyynnöstä lyhentää samaksi kuin kyseinen tietty määräaika.

3. Jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan, hänen on:

- a) peruuttamisen voimaansaattamiseksi ilmoitettava siitä ennen 1 kohdassa tarkoitettua määräajan päättymistä luotonantajalle niiden tietojen mukaisesti, jotka luotonantaja on toimittanut 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan mukaisesti, tavalla, joka voidaan todentaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Määräaika katsotaan noudatettuna, jos tämä ilmoitus on lähetetty ennen määräajan päättymistä kirjallisena tai luotonantajan saatavilla ja käytettävissä olevalla muulla pysyvällä välineellä; ja
- b) maksettava luotonantajalle pääoma ja sille kertynyt korko luoton nostopäivästä päivään, jona pääoma maksetaan takaisin, tarpeettomasti viivyttelemättä ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluttua peruuttamisilmoituksen lähettämistä luotonantajalle. Korko on laskettava sovitun lainakoron perusteella. Luotonantaja ei ole oikeutettu peruuttamistapauksessa saamaan kuluttajalta muuta korvausta kuin korvauksen luotonantajan viranomaisille mahdollisesti maksamista sellaisista maksuista, joita ei palauteta.

4. Jos luotonantaja tai kolmas osapuoli tarjoaa kolmannen osapuolen ja luotonantajan välisen sopimuksen perusteella luottosopimukseen liittyvän lisäpalvelun, lisäpalvelua koskeva sopimus ei enää sido kuluttajaa, jos kuluttaja käyttää oikeuttaan peruuttaa luottosopimus tämän artiklan mukaisesti.

5. Jos kuluttajalla on 1, 3 ja 4 kohdan mukaisesti peruuttamisoikeus, direktiivin 2002/65/EY 6 ja 7 artiklaa sekä muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/ETY⁽¹⁾ 5 artiklaa ei sovelleta.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei tämän artiklan 1–4 kohtaa sovelleta luottosopimuksiin, jotka on lain mukaan tehtävä notaarin myötävaikutuksella, edellyttäen, että notaari vahvistaa, että kuluttajalle taataan 5 ja 10 artiklassa säädetyt oikeudet.

7. Tällä artiklalla ei rajoiteta sellaisen määräajan, jonka kuluessa sopimuksen toteuttaminen ei voi alkaa, vahvistamista koskevien kansallisten säännösten soveltamista.

15 artikla

Liitännäiset luottosopimukset

1. Jos kuluttaja on käyttänyt yhteisön oikeuteen perustuvaa oikeuttaan peruuttaa tavaroiden toimittamista tai palveluiden suorittamista koskeva sopimus, liitännäinen luottosopimus ei enää sido häntä.

2. Jos liitännäisen luottosopimuksen tarkoittamia tavaroita tai palveluita ei toimiteta tai suoriteta taikka jos ne toimitetaan tai suoritetaan vain osittain tai ne eivät ole niitä koskevan sopimuksen mukaisia, kuluttajalla on oikeus vaatia oikeuksiensa täyttämistä luotonantajalta, mikäli kuluttaja on vaatinut oikeuksiensa täyttämistä tavaroiden toimittajalta tai palvelun suorittajalta mutta ei ole saanut hänelle lain taikka tavaroiden toimitusta tai palvelujen suorittamista koskevan sopimuksen mukaisesti kuuluvaa suoritusta tavaroiden toimittajalta tai palveluiden suorittajalta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä laajuudessa ja millä edellytyksillä näitä oikeuskeinoja voidaan käyttää.

3. Tällä artiklalla ei rajoiteta sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joiden mukaan luotonantaja on yhteisvastuussa kuluttajan tavaroiden myyjälle tai palveluiden suorittajalle mahdollisesti esittämistä vaatimuksista, kun tavaroiden tai palveluiden hankinta tältä on rahoitettu luottosopimuksella.

16 artikla

Ennenaikainen takaisinmaksu

1. Kuluttajalla on milloin tahansa oikeus täyttää luottosopimuksen mukaiset velvollisuutensa kokonaan tai osittain. Tällöin kuluttajalla on oltava oikeus kohtuulliseen vähennykseen luoton kokonaiskustannuksista, ja tämä vähennys koostuu koroista ja kustannuksista sopimuksen jäljellä olevana voimassaoloaikana.

2. Jos luotto maksetaan takaisin ennenaikaisesti, luotonantajalla on oikeus saada oikeudenmukainen ja objektiivisesti perusteltu korvaus mahdollisista kustannuksista, jotka liittyvät suoraan luoton ennenaikaiseen takaisinmaksuun, edellyttäen että ennenaikainen takaisinmaksu tapahtuu jaksolla, jonka osalta on sovittu kiinteästä lainakorosta.

Tällainen korvaus ei saa olla enempää kuin 1 prosentti ennenaikaisesti maksetun luoton määrästä, jos ennenaikaisen takaisinmaksun ja luottosopimuksen sovitun päättymisajankohdan välinen ajanjakso on yli vuoden pituinen. Jos tämä ajanjakso on alle vuoden pituinen, korvauksen määrä ei voi ylittää 0,5:tä prosenttia ennenaikaisesti takaisinmaksetun luoton määrästä.

3. Ennenaikaisesta takaisinmaksusta ei voida vaatia korvausta, jos

- a) takaisinmaksu on tapahtunut vakuutusopimuksen mukaisesti, jonka tarkoituksena on luoton takaisinmaksun takaaminen;
- b) kun kyse on tilinylitysmahdollisuudesta; tai
- c) takaisinmaksu tapahtuu sellaisen jakson aikana, jolta ei ole sovittu kiinteää lainakorkoa.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että:

- a) luotonantaja voi vaatia tällaista korvausta vain, jos ennenaikaisesti takaisinmaksettu määrä ylittää kansallisessa lainsäädännössä määritellyn kynnyksarvon. Kynnyksarvo ei saa olla millään 12 kuukauden jaksolla suurempi kuin 10 000 euroa;
- b) luotonantaja voi poikkeuksellisesti vaatia suurempaa korvausta, jos hän voi osoittaa, että ennenaikaisesta takaisinmaksusta hänelle aiheutunut tappio ylittää 2 kohdan mukaisesti lasketun määrän.

Jos luotonantajan vaatima korvaus ylittää todellisen tappion, kuluttaja voi vaatia sen alentamista vastaavasti.

Tässä tapauksessa tappio muodostuu alun perin sovitun korkokannan ja sen korkokannan välisestä erotuksesta, jolla luotonantajan on ennenaikaisen takaisinmaksun ajankohdona mahdollista antolainata ennenaikaisesti takaisin maksettu määrä markkinoilla, ottaen lisäksi huomioon ennenaikaisen takaisinmaksun vaikutus hallintokustannuksiin.

5. Korvaus ei missään tapauksessa saa olla suurempi kuin koron määrä, jonka kuluttaja olisi maksanut ennenaikaisen takaisinmaksun ja luottosopimuksen sovitun päättymisajankohdan välisenä ajanjaksona.

17 artikla

Oikeuksien siirto

1. Jos luottosopimuksen mukaiset luotonantajan oikeudet tai itse luottosopimus siirretään kolmannelle osapuolelle, kuluttajalla on oikeus esittää siirronsaajaa kohtaan kaikki ne väitteet,

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31.

jotka hän olisi voinut esittää alkuperäistä luotonantajaa kohtaan, esimerkiksi vaatia kuittausta, jos se sallitaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Kuluttajalle on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettua siirtämisestä lukuun ottamatta tapauksia, joissa alkuperäinen luotonantaja toimii edelleen luottosopimuksen uuden haltijan suostumuksella luotonantajana suhteessa kuluttajaan.

18 artikla

Tili- tai luottorajan ylitys

1. Kun on kyse sopimuksesta, joka koskee sellaisen käyttelytilin avaamisesta, jonka puitteissa kuluttajalla on mahdollisesti oikeus ylittää tili- tai luottoraja, sopimuksen on sisällettävä myös 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettut tiedot. Luotonantajan on joka tapauksessa toimitettava nämä tiedot säännöllisesti kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

2. Jos tili- tai luottorajan ylitys on huomattava ja se kestää yli kuukauden, luotonantajan on viipymättä ilmoitettava kuluttajalle kirjallisesti tai jollakin muulla pysyvällä välineellä

- tili- tai luottorajan ylityksestä;
- ylityksen määrästä;
- lainakorosta;
- sovellettavista seuraamuksista, maksuista tai viivästyskorosta.

3. Tämän artiklan säännöksillä ei rajoiteta sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joilla luotonantaja velvoitetaan tarjoamaan muunlaista luottotuotetta, jos tili- tai luottorajan ylitys on kestoaltaan huomattava.

V LUKU

TODELLINEN VUOSIKORKO

19 artikla

Todellisen vuosikoron laskeminen

1. Todellinen vuosikorko, joka on luotonantajan ja kuluttajan sopimien tulevien tai nykyisten sitoumusten (luoton nostojen, takaisinmaksujen ja maksujen) nykyarvon vastine vuositasolla, lasketaan liitteessä I olevassa I osassa esitetyn matemaattisen kaavan mukaisesti.

2. Todellisen vuosikoron laskemista varten määritetään kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset lukuun ottamatta mahdollisia maksuja, jotka kuluttajan on suoritettava, jos hän ei ole noudattanut mitä tahansa luottosopimuksen ehtoja, ja sellaisia maksuja, jotka kuluttajan on tavaroiden tai palveluiden hankkimisen yhteydessä hankintahinnan lisäksi suoritettava siitä riippumatta, maksetaanko hankinta käteisellä vai luotolla.

Kuluttajalle aiheutuviin luoton kokonaiskustannuksiin sisällytetään tilinhoitokulut tilistä, jolle kirjataan sekä maksu- että luotonnostotapahtumia, kustannukset maksuvälineen käytöstä sekä maksujen suorittamiseen että luoton nostoihin, sekä muut maksutapahtumiin liittyvät kustannukset, paitsi jos tilin avaaminen on vapaaehtoista ja sen kustannukset on määritelty selkeästi ja erikseen luottosopimuksessa tai muussa kuluttajan kanssa tehdyssä sopimuksessa.

3. Todellista vuosikorkoa laskettaessa on perusoletuksena, että luottosopimus on voimassa sovitun jakson loppuun ja että luotonantaja ja kuluttaja täyttävät velvollisuutensa luottosopimuksessa määrättyjä ehtoja ja päivämääriä noudattaen.

4. Jos luottosopimuksissa on ehtoja, joiden mukaan todelliseen vuosikorkoon sisältyvät lainakorko ja mahdolliset maksut voivat muuttua mutta niiden suuruutta ei laskentahetkellä voida määrittää, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että lainakorko ja muut maksut pysyvät alkuperäiseen tasoon nähden ennallaan ja että niitä sovelletaan luottosopimuksen loppuun asti.

5. Tarvittaessa voidaan todellista vuosikorkoa laskettaessa käyttää liitteessä I esitettyjä lisäoletuksia.

Jos tässä artiklassa ja liitteessä I olevassa II osassa esitetyt oletukset eivät ole riittäviä todellisen vuosikoron laskemiseksi yhdenmukaisella tavalla tai jolleivät ne enää sovellu markkinoilla vallitsevaan kaupalliseen tilanteeseen, komissio voi määrittää tarvittavat lisäoletukset todellisen vuosikoron laskemiseksi tai muuttaa voimassa olevia oletuksia. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

VI LUKU

LUOTONANTAJAT JA LUOTONVÄLITTÄJÄT

20 artikla

Luotonantajien sääntely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajia valvoo jokin rahoituslaitoksista riippumaton laitos tai viranomainen tai että luotonantajien toimintaa säännellään. Tällä ei rajoiteta direktiivin 2006/48/EY soveltamista.

21 artikla

Luotonvälittäjien tietyt velvollisuudet kuluttajiin nähden

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- luotonvälittäjä ilmoittaa mainoksissa ja kuluttajille tarkoitetuissa asiakirjoissa valtuuksiensa laajuuden, erityisesti sen, työskenteleekö luotonvälittäjä yksinomaan yhden tai useamman luotonantajan kanssa vai riippumattomana luotonvälittäjänä;

- b) jos kuluttajan on maksettava luotonvälittäjälle tämän palveluista, maksun suuruus ilmoitetaan kuluttajalle ja siitä tehdään kuluttajan ja luotonvälittäjän välillä sopimus kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä;
- c) jos kuluttajan on maksettava luotonvälittäjälle tämän palveluista, luotonvälittäjä ilmoittaa maksun suuruuden luotonantajalle todellisen vuosikoron laskentaa varten.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

22 artikla

Yhdenmukaistaminen ja direktiivin säännösten pakottavuus

1. Tässä direktiivissä olevien yhdenmukaistettujen säännösten osalta jäsenvaltiot eivät voi kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, jotka poikkeavat tässä direktiivissä annetuista.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kuluttajat eivät voi sitovasti luopua heille tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettavien tai tätä direktiiviä vastaavien kansallisten säännösten nojalla kuuluvista oikeuksista.
3. Jäsenvaltioiden on lisäksi huolehdittava siitä, että niiden tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi antamia säännöksiä ei voida kiertää siten, että sopimukselle annetaan erityinen muoto, erityisesti yhdistämällä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia luoton nostoja tai luottosopimuksia luottosopimuksiin, joiden luonne tai tarkoitus tekisi mahdolliseksi välttää tämän direktiivin soveltaminen.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kuluttajat eivät jää ilman tämän direktiivin mukaista suojaa siitä syystä, että luottosopimukseen sovellettavaksi laiksi valitaan kolmannen maan lainsäädäntö, jos luottosopimuksella on läheinen yhteys yhden tai usean jäsenvaltion alueeseen.

23 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

24 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset riitojenratkaisumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottosopimuksia koskevien kuluttajariitojen ratkaisemista varten otetaan käyttöön riittävät ja tehokkaat tuomioistuimen ulkopuoliset riidanratkaisumenettelyt, tarvittaessa nykyisiä elimiä hyödyntäen.

2. Jäsenvaltioiden on rohkaistava näitä elimiä tekemään yhteistyötä myös luottosopimuksia koskevien rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

26 artikla

Komissiolle annettavat tiedot

Jos jäsenvaltio käyttää jotakin 2 artiklan 5 tai 6 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdan g alakohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa ja 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sääntelymahdollisuuksista, sen on ilmoitettava asiasta ja mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa nämä tiedot internetsivustolla tai muun helposti käytettävissä olevan välineen avulla. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet näiden tietojen jakamiseksi kansallisille luotonantajille ja kuluttajille.

27 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 12 päivää toukokuuta 2010. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 12 päivästä toukokuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Komission tarkastelee viiden vuoden välein ja ensimmäisen kerran 12 päivänä toukokuuta 2013 uudelleen tässä direktiivissä ja sen liitteissä säädettyjä kynnysarvoja ja ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä maksettavan korvauksen laskemiseen käytettyjä prosenttilukuja ja arvioi niitä yhteisön taloudellisten kehityssuuntauksien ja kyseisten markkinoiden tilanteen perusteella. Komissio seuraa myös 2 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdan g alakohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa ja 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sääntelymahdollisuuksien vaikutusta sisämarkkinoihin ja kuluttajiin. Tulokset ja mahdollinen ehdotus kynnysarvojen ja prosenttiosuuksien sekä edellä mainittujen sääntelymahdollisuuksien muuttamisesta tulosten perusteella on annettava tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

28 artikla

Euroina ilmoitettujen määrien muuntaminen kansalliseksi valuutaksi

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa niiden jäsenvaltioiden, jotka muuntavat euroina ilmoitetut määrät kansalliseksi valuutakseen, on käytettävä muuntamisessa ensi vaiheessa direktiivin antamisaikana voimassa olevaa vaihtokurssia.
2. Jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät edellyttäen, että pyöristys on enintään 10 euroa.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 87/102/ETY 12 päivästä toukokuuta 2010.

30 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta luottosopimuksiin, jotka ovat voimassa kansallisten täytäntöönpanosäännösten voimaantulopäivänä.

2. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että 11, 12, 13 ja 17 artiklaa, 18 artiklan 1 kohdan toista virkettä ja 18 artiklan 2 kohtaa sovelletaan myös toistaiseksi voimassa oleviin luottosopimuksiin, jotka ovat voimassa kansallisten täytäntöönpanosäännösten voimaantulopäivänä.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

32 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. LENARČIČ

LIITE I

I Perusyhtälö, joka osoittaa yhtäältä luoton nostoerien ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen vastaavuuden

Perusyhtälö, joka määrittelee todellisen vuosikoron, osoittaa vuositasolla yhtäläisyyden yhtäältä luoton nostoerien summan nykyarvon ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen summan nykyarvon välillä, eli:

$$\sum_{k=1}^m C_k(1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l(1+X)^{-s_l}$$

Yhtälössä

- X on todellinen vuosikorko
- m on viimeisen nostoerän järjestysnumero
- k on nostoerän numero, joten $1 \leq k \leq m$
- C_k on nostoerän k määrä
- t_k on vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoerän nostopäivän ja kunkin myöhemmän nostoerän nostopäivän välinen aika, joten $t_1 = 0$
- m' on viimeisen takaisinmaksun tai maksun numero
- l on takaisinmaksun tai maksun numero
- D_l on takaisinmaksun tai maksun määrä
- s_l on vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoerän nostopäivän ja kunkin takaisinmaksun tai maksun maksupäivän välinen aika.

Huomautuksia:

- a) Osapuolten eri ajankohtina maksamien määrien ei tarvitse olla samansuuruisia, eikä niitä tarvitse maksaa noudattaen samoja maksuvälejä.
- b) Ensimmäinen päivämäärä on ensimmäisen nostoerän nostopäivä.
- c) Laskelmissa käytettävien päivämäärien välinen aika ilmaistaan vuosina ja vuosien osina. Vuodessa on 365 päivää (karkausvuosina 366), 52 viikkoa tai 12 yhtä pitkää kuukautta. Tällaisen kuukauden pituus on 30,41666 päivää, (ts. 365/12) riippumatta siitä, onko kyseessä karkausvuosi.
- d) Laskelman tulos ilmoitetaan vähintään yhden desimaalin tarkkuudella. Jos seuraava desimaali on 5 tai suurempi, sitä edeltävän desimaalin arvoon lisätään 1.
- e) Yhtälö voidaan kirjoittaa toisin käyttäen vain yhtä summaa ja käsitettä rahavirta (A_k), joka on positiivinen tai negatiivinen eli vuosina ilmaistuna jaksoina 1-k joko maksettuja tai vastaanotettuja suorituksia, eli:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k(1+X)^{-t_k}$$

missä S on nykyarvoiksi muutettujen rahavirtojen saldo. Jos rahavirrat halutaan säilyttää tasapainossa, S :n arvo on nolla.

II Todellisen vuosikoron laskemisessa käytetyt lisäoletukset

- a) jos luottosopimus antaa kuluttajalle vapauden päättää luoton nostoista, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kerralla ja välittömästi;
- b) jos luottosopimuksessa on sovittu erilaisista nostotavoista, joihin sovelletaan erisuuruisia maksuja tai lainakorkoja, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kyseisen luottosopimustyyppin yleisimpään nostotapaan sovellettavan suurimman maksun ja lainakoron mukaisesti;

- c) jos luottosopimuksessa annetaan kuluttajalle yleinen vapaus päättää nostotavoista, mutta eri nostotavoissa on määrällisiä ja ajallisia rajoituksia, luoton määrä katsotaan nostettavan aikaisimpana mahdollisena sopimuksessa sovittuna ajankohtana ja näiden nostoa koskevien rajoitusten mukaisesti;
- d) jollei takaisinmaksun aikataulusta ole sovittu, oletetaan, että
- i) luotto on myönnetty vuoden ajaksi kyseisestä ajankohdasta lähtien ja
 - ii) luotto maksetaan takaisin kahtenatoista samanmääräisenä eränä kuukauden välein;
- e) jos takaisinmaksun aikataulusta on sovittu, mutta tällaisten takaisinmaksujen määrä on joustava, kunkin takaisinmaksuerän määrä katsotaan olevan sopimuksessa sovittu alhaisin määrä;
- f) jos luottosopimuksessa on sovittu useammasta takaisinmaksupäivästä, luotto asetetaan käyttöön ja sitä maksetaan takaisin aikaisimpina sopimuksessa mainittuina päivämäärinä, jollei toisin ole sovittu;
- g) jos luoton ylärajaa ei ole vielä sovittu, ylärajaksi oletetaan 1 500 euroa;
- h) tilinylitysmahdollisuuden osalta luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kokonaisuudessaan ja koko luottosopimuksen voimassaoloajalta. Jos luottosopimuksen voimassaoloaika ei ole tiedossa, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että luoton voimassaoloaika on kolme kuukautta;
- i) jos tietyksi ajanjaksoksi tai tietylle määrälle tarjotaan erisuuruisia korkoja ja maksuja, korkokannaksi ja maksuiksi katsotaan korkein korko ja maksu koko luottosopimuksen voimassaoloaikana;
- j) sellaisten kulutusluottosopimusten, joiden osalta on sovittu kiinteästä luoton korosta alkuvaiheessa, jonka lopussa määritellään uusi lainakorko, jota tämän jälkeen määräjain mukautetaan sovitun indikaattorin mukaisesti, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että kiinteäkorkoisen jakson päätyttyä lainakorko on sama kuin ajankohtana, jolloin todellinen vuosikorko lasketaan kyseisenä ajankohtana sovitun indikaattorin arvon perusteella.
-

LIITE II

VAKIOMUOTOISET EUROOPPALAISET KULUTUSLUOTTOTIEDOT

1. Luotonantajan/luotonvälittäjän henkilöllisyys ja yhteystiedot

Luotonantaja Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internetosoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Tarvittaessa Luotonvälittäjä Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internetosoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]

(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.

Luotonantajan on täytettävä maininnalla "tarvittaessa" varustetut kohdat, jos tiedoilla on merkitystä luottotuotteen kannalta, tai poistettava tieto tai koko rivi, jos tiedoilla ei ole merkitystä kyseisen luottotyypin kannalta.

Hakasulkeissa olevat maininnat ovat selityksiä luotonantajalle, ja ne on korvattava vastaavilla tiedoilla.

2. Kuvaus luottotuotteen pääominaisuuksista

Luottotyyppi	
Luoton kokonaismäärä <i>Tämä tarkoittaa luottorajaa tai luottosopimuksen mukaisesti käyttöön annettavaa kokonaissummaa.</i>	
Nostoa koskevat ehdot <i>Tämä tarkoittaa, miten ja milloin rahat ovat saatavissa.</i>	
Luottosopimuksen voimassaoloaika	
Maksuerät ja tarvittaessa se järjestys, jossa maksut kohdistetaan eri saatavien lyhentämiseen	Maksettavananne on seuraavaa: [Kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit] Korko ja/tai maksut on maksettava seuraavasti:
Maksettava kokonaismäärä <i>Tarkoittaa lainapääoman määrää sekä korkoja ja mahdollisia luottoon liittyviä muita kustannuksia.</i>	[Luoton kokonaismäärä ja luoton kokonaiskustannukset]
Tarvittaessa Luotto myönnetään tavarain tai palvelun maksamisen lykkäyksen muodossa tai liittyy tietyn tavarain toimittamiseen tai tietyn palvelun suorittamiseen. Tavarain/palvelun nimi Käteishinta	

Tarvittaessa Vaadittavat vakuudet <i>Tässä kuvataan vakuus, joka teidän on annettava luottosopimuksen yhteydessä.</i>	[Vakuustyyppi]
Tarvittaessa <i>Takaisinmaksut eivät johda pääoman välittömään kuoletukseen.</i>	

3. Luoton kustannukset

Lainakorko tai tarvittaessa sopimukseen sovellettavat erisuuruiset lainakorot	[% — kiinteä tai — vaihtuva (alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko) — kaudet]
Todellinen vuosikorko <i>Kokonaiskustannukset ilmaistuna vuosikorkona luoton kokonaismäärälle. Todellisen vuosikoron perusteella on helpompi vertailla erilaisia tarjouksia.</i>	[% Havainnollinen esimerkki, jossa mainitaan kaikki koron laskemisessa käytetyt oletukset.]
Onko luoton saamiseksi yleensä tai markkinoiduin ehdoin otettava — luoton vakuudeksi vakuutus — tehtävä muu lisäpalvelua koskeva sopimus <i>Jos näiden palvelujen kustannukset eivät ole luotonantajan tiedossa, ne eivät sisälly todelliseen vuosikorkoon.</i>	Kyllä/ei; [jos kyllä, niin vakuutuksen tyyppi] Kyllä/ei; [jos kyllä, niin lisäpalvelun tyyppi]
Muut kustannukset	
Tarvittaessa Sekä maksu- että luotonnostotapahtumien kirjaamiseen vaaditaan yksi tai useampi tili	
Tarvittaessa Tietyn maksuvälineen (esim. luottokortin) käytöstä aiheutuvien kulujen määrä	
Tarvittaessa Kaikki muut luottosopimuksesta johtuvat kustannukset	
Tarvittaessa Edellytykset, joiden mukaisesti edellä mainittuja luottosopimukseen liittyviä kustannuksia voidaan muuttaa	
Tarvittaessa Velvollisuus maksaa notaarikuluja	
Maksuviivästyksestä aiheutuvat kulut <i>Maksujen maksamatta jättämisellä voi olla vakavia seurauksia (esim. pakkomyynti) ja luoton saaminen voi vaikeutua.</i>	Teiltä veloitetaan maksun viivästyessä: [... (sovellettava korko ja sen muuttamista koskevat järjestelyt sekä mahdolliset maksun laiminlyönnin johdosta perittävät muut maksut].

4. Muita tärkeitä oikeudellisia näkökohtia

Peruuttamisoikeus <i>Teillä on oikeus peruuttaa luottosopimus 14 kalenteripäivän kuluessa.</i>	Kyllä/ei
---	----------

Ennenaikainen takaisinmaksu: <i>Teillä on milloin tahansa oikeus maksaa luotto ennenaikaisesti takaisin kokonaisuudessaan tai osittain.</i>	
Tarvittaessa Luotonantajalla on oikeus saada korvausta ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä	[Korvauksen määrittely (laskentamenetelmä) direktiivin 2008/48/EY 16 artiklan täytäntöönpanosäännösten mukaisesti]
Haku tietokannasta <i>Luotonantajan on annettava Teille maksutta välittömästi tieto tietokantaan tehdystä hausta, jos luottihakemus on hylätty tämän haun perusteella. Tätä ei sovelleta, jos tällaisten tietojen antaminen on Euroopan yhteisön lainsäädännössä kielletty tai se on oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista.</i>	
Oikeus saada luottosopimusluonnos <i>Teillä on oikeus saada pyynnöstä ja maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta teidän kanssanne.</i>	
Tarvittaessa Ajanjakso, jonka ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa.	Nämä tiedot ovat voimassa ... ja ... välisenä aikana.

Tarvittaessa

5. Rahoituspalvelujen etämyynnin yhteydessä annettavat lisätiedot

a) luotonantajan osalta	
Tarvittaessa Luotonantajan edustaja jäsenvaltiossa, jossa asutte Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internetiosoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Tarvittaessa Rekisteröinti	[Kaupparekisteri, johon luotonantaja on merkitty ja hänen rekisterinumeronsa tai muu vastaava tunnistekyseisessä rekisterissä]
Tarvittaessa Valvova viranomainen	
b) luottosopimuksen osalta	
Tarvittaessa Peruuttamisoikeuden käyttö	[Käytännön ohjeita peruuttamisoikeuden käyttöä varten, muun muassa peruuttamisoikeuden käyttöä koskeva määräaika, osoite, johon ilmoitus peruuttamisoikeuden käyttämisestä on lähetettävä ja tämän oikeuden käyttämättä jättämisen seuraukset]
Tarvittaessa Laki, jonka nojalla luotonantaja luo asiakassuhteen Teihin ennen luottosopimuksen tekoa	

Tarvittaessa Luottosopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskeva lauseke	[Asiaankuuluva lauseke esitetään tässä]
Tarvittaessa Kielijärjestelyt	Tiedot ja sopimusehdot toimitetaan [erikseen mainitulla] kielellä. Suostumuksellanne tarkoituksemme on luottosopimuksen keston aikana käyttää viestinnässä [erikseen mainittua kieltä / mainittuja kieliä]
c) oikeussuojan osalta	
Tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojamenettelyjen olemassaolo	[Onko etäsopimuksen osapuolena olevalla kuluttajalla käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä]

(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.

LIITE III

1) Tilinylityksiä

2) tiettyjen luotto-organisaatioiden (direktiivin 2008/48/EY 2 artiklan 5 kohta) myöntämiä kulutusluottoja

3) velan muuntamista koskevat eurooppalaiset kulutusluottotiedot

1. Luotonantajan/luotonvälittäjän henkilöllisyys ja yhteystiedot

Luotonantaja Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internetosoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Tarvittaessa Luotonvälittäjä Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internetosoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]

(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.

Luotonantajan on täytettävä maininnalla "tarvittaessa" varustetut, jos tiedoilla on merkitystä luottotuotteen kannalta, tai poistettava se, jos tiedoilla ei ole merkitystä kyseisen luottotyypin kannalta.

Hakusulkeissa olevat maininnat ovat selityksiä luotonantajalle ja ne on korvattava vastaavilla tiedoilla.

2. Kuvaus luottotuotteen pääominaisuuksista

Luottotyyppi	
Luoton kokonaismäärä <i>Tämä tarkoittaa luottorajaa tai luottosopimuksen mukaisesti käyttöön annettavaa kokonaissummaa.</i>	
Luottosopimuksen voimassaoloaika	
Tarvittaessa Teitä voidaan milloin tahansa vaatia maksamaan takaisin koko luoton määrä.	

3. Luoton kustannukset

Lainakorko tai tarvittaessa luottosopimukseen sovellettavat erisuuruiset lainakorot	[% — kiinteä tai — vaihtuva (alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko)]
---	--

Tarvittaessa Todellinen vuosikorko (*) <i>Kokonaiskustannukset ilmaistuna vuosikorkona luoton kokonaisuudelle. Todellisen vuosikoron perusteella on helpompi vertailla erilaisia tarjouksia.</i>	[% Havainnollinen esimerkki, jossa mainitaan kaikki koron laskemisessa käytetyt oletukset]
Tarvittaessa Kulut Tarvittaessa Ehdot, joiden mukaisesti kyseisiä kuluja voidaan muuttaa	[Luottosopimuksen tekohetkellä sovellettavat kulut]
Maksuviivästyksestä aiheutuvat kulut	Teiltä veloitetaan maksun viivästyessä: [... (sovellettava korko ja sen muuttamista koskevat järjestelyt sekä mahdolliset maksun laiminlyönnin johdosta perittävät muut maksut)].

(*) Ei sovelleta tilinlyityksiä koskeviin eurooppalaisiin kulutusluottotietoihin jäsenvaltioissa, joissa päätetään direktiivin 2008/48/EY 6 artiklan 2 kohdan nojalla, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa tilinlyitysten osalta.

4. Muita tärkeitä oikeudellisia näkökohtia

Luottosopimuksen päättäminen	[Luottosopimuksen päättämistä koskevat ehdot ja menettely]
Haku tietokannasta <i>Luotonantajan on annettava Teille maksutta välittömästi tieto tietokantaan tehdystä hausta, jos luottihakemus on hylätty tämän haun perusteella. Tätä ei sovelleta, jos tällaisten tietojen antaminen on Euroopan yhteisön lainsäädännössä kielletty tai jos se on oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista.</i>	
Tapauksen mukaan Ajanjakso, jonka ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa.	Nämä tiedot ovat voimassa ... ja ... välisenä aikana.

Tarvittaessa

5. Lisätiedot, jotka on annettava, kun tietyt luotto-organisaatiot (direktiivin 2008/48/EY 2 artiklan 5 kohta) toimittavat ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot tai kun ne liittyvät velan muuntamista koskevaan kuluttajaluottoon

Maksuerät ja tarvittaessa se järjestys, jossa maksut kohdistetaan eri saatavien lyhentämiseen	Maksettavananne on seuraavaa: [Havaintoesimerkki maksuerätaulukosta, jossa on esitetty kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit].
Maksettava kokonaisuus	
Ennenaikainen takaisinmaksu <i>Teillä on milloin tahansa oikeus maksaa luotto ennenaikaisesti takaisin kokonaisuudessaan tai osittain.</i> Tarvittaessa Luotonantajalla on oikeus saada korvausta ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä.	[Korvauksen määrittely (laskentamenetelmä) direktiivin 2008/48/EY 16 artiklan täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti]

Tarvittaessa

6. Rahoituspalvelujen etämyynnin yhteydessä annettavat lisätiedot

a) luotonantajan osalta	
Tarvittaessa Luotonantajan edustaja jäsenvaltiossa, jossa asutte Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internetosoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Tarvittaessa Rekisteröinti	[Kaupparekisteri, johon luotonantaja on merkitty, ja hänen rekisterinumeronsa tai muu vastaava tunnistekyseisessä rekisterissä]
Tarvittaessa Valvova viranomainen	
b) luottosopimuksen osalta	
Peruuttamisoikeus <i>Teillä on oikeus peruuttaa luottosopimus 14 päivän kuluessa.</i> Tarvittaessa Peruuttamisoikeuden käyttö	Kyllä/ei [Käytännön ohjeet peruuttamisoikeuden käyttämistä varten, muun muassa osoite, johon ilmoitus peruuttamisoikeuden käyttämisestä on lähetettävä, ja oikeuden käyttämättä jättämisen seuraukset]
Tarvittaessa Laki, jonka nojalla luotonantaja luo asiakassuhteen Teihin ennen luottosopimuksen tekoa	
Tarvittaessa Luottosopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskeva lauseke	[Kyseinen lauseke esitetään tässä]
Tarvittaessa Kielijärjestelyt	Tiedot ja sopimusehdot toimitetaan [erikseen mainitulla] kielellä. Suostumuksellanne tarkoituksemme on käyttää luottosopimuksen keston aikana viestinnässä [erikseen mainittua kieltä / mainittuja kieliä]
c) oikeussuojan osalta	
Tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojamenettelyjen olemassaolo	[Onko etäsopimuksen osapuolena olevalla kuluttajalla käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä]
(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.	